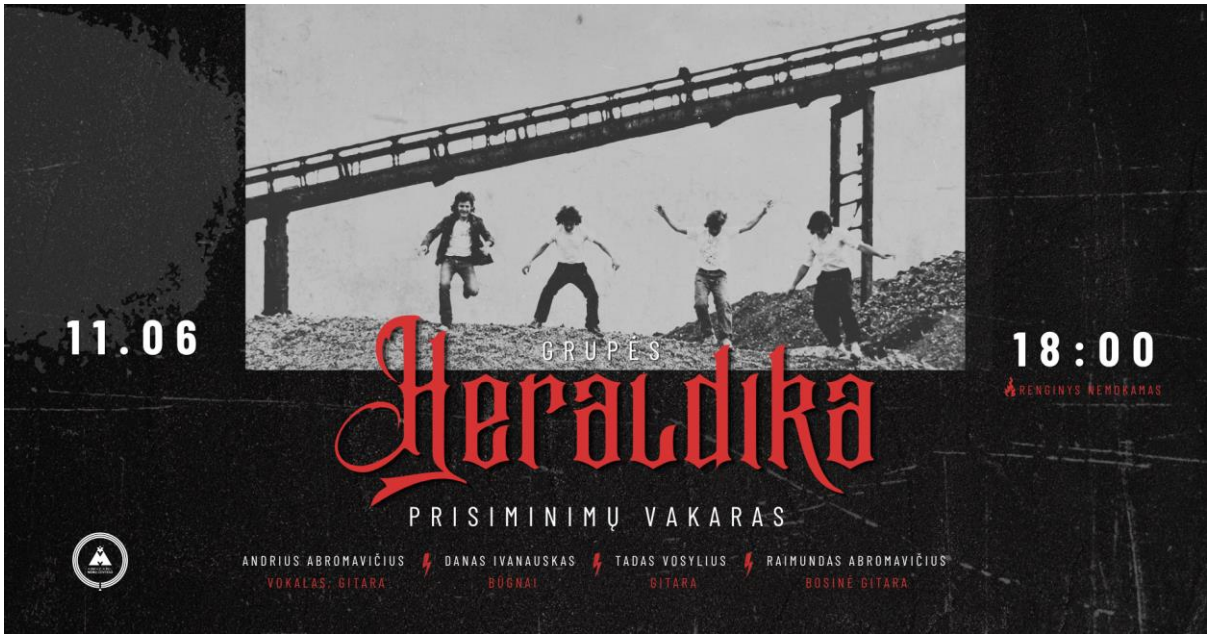

Grupės „Heraldika“ prisiminimų vakaras

Lapkričio 6 d. (penktadienį) 18 val. Audiovizualiųjų menų centre vyks grupės „Heraldika“ prisiminimų vakaras!

Šiandien sunku įsivaizduoti, ką reiškė prieš kelis dešimtmečius suburti roko grupę. Interneto nebuvo, mokykloje sunkesnės muzikos niekas nemokė, trūko instrumentų, garso aparatūros. O kur dar sovietmečio suvaržymai ir cenzūra. Norint išmokti groti, reikėjo mokytis vieniems iš kitų ir improvizuoti. Jauni muzikantai skolinosi, taisė, meistravo ir iš to, ką turėjo, bandė išgauti norimą skambesį. Noras groti buvo stipresnis už visas kliūtis, o sunkusis rokas buvo ne šiaip muzika, bet ir laisvės, saviraiškos bei maišto forma.

Po daugybės metų vėl susibūrę „Heraldikos“ nariai dalinsis prisiminimais apie tuos laikus, o vakarą vainikuos gerai žinomi „Heraldikos“ kūriniai, įrodantys, kad, nors kai kurie grupės nariai ir nutolo nuo muzikos, parako jie vis dar turi su kaupu!

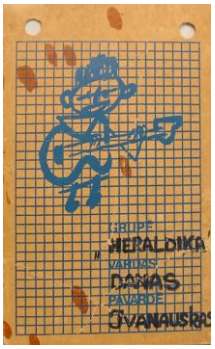
Grupės sudėtis:

Andrius Abromavičius – „Heraldikos“ įkūrėjas, muzika, vokalas, gitara;

Danas Ivanauskas – būgnai;

Tadas Vosylius – gitara;

Raimundas Abromavičius – bosinė gitara;

Grupė „Heraldika“ (1988-1990) buvo viena ryškesnių vėlyvojo sovietmečio Alytaus sunkiojo roko grupių, susiformavusi XX a. 9-ojo dešimtmečio pabaigoje ir 1989 m. jau turėjusi pakankamai stiprų statusą Lietuvos alternatyviojoje scenoje. Grupė pateko tarp „Pačių blogiausių grupių festivalio“ laureatų ir buvo svarbia Alytaus roko istorijos dalimi. „Pačių blogiausių grupių festivalis“ pavadinimas gali klaidinti – tai nebuvo konkursas, kuriame ieškota blogiausiai grojančių grupių. Festivalis buvo skirtas jauniems, alternatyviems roko, pankroko, metalo ir kitų stilių atlikėjams. Šis festivalis buvo labai svarbus Lietuvos alternatyviosios muzikos istorijai. 1988–1997 m. jis suteikė sceną dešimtims jaunų grupių, o tarp vėliau gerai žinomų atlikėjų buvo „Airija“, Marijonas Mikutavičius su „Bovy“, „Lemon Joy“, „Empti“, „SH“, „dr. Green“ ir daugybė kitų.

1990-04-25 laikraštis „Provincija“ taip rašė apie šią grupę:

Alytaus medvilnės kombinato kultūros rūmų rūsyje renkasi jaunimas, kurį gatvėje sutiktę lojalūs miestelėnai perveria giliais paniekos ir nepasitikėjimo žvilgsniais. Kodėl? Tai ne dailū-s „sulaižyti“ jaunikaičiai, o žmonės, grojantys roką. Ne, ne „gražų, saldų ir nuglaistytą“, bet tikrąjį hard (sunkųjį) roką. Ir patikėkit, nežiūrint jauno amžiaus – tikrai gerą hard roką. Visi šie „gal kiek ir perdėti“ epitetai – „Heraldikai“.

Saulius BARTKUS

„HERALDIKA“

„Perestroika“ pirmaisiais metais pasižymėjo tik tuo, kad uždraudė „šnapsą“, pažadėjo visiems butus ir visur pradėjo groti roką“, — taip kartą lšsireiškė vienas kolūkio pirmininkas.

Taigi, vėl apie roką ir tuo pačiu pirmasis roko grupės debiutas „Provincijoje“.

Alytaus medvilnės kombinato kultūros rūmų rūsyje renkasi jaunimas, kurį gatvėje sutikę lojalūs miestelėnai perveria giliais paniekos ir nepasitikėjimo žvilgsniais. Kodėl? Tai ne dailūs „sulaižyti“ jaunikaičiai, o žmonės, grojantys roką. Ne, ne „gražų, saldų ir nuglaistytą“, bet tikrąjį hard (sunkųjį) roką. Ir patikėkit, nežiūrint jauno amžiaus — tikrai gerą hard roką. Visi šie „gal kiek ir perdėti“ epitetai — „Heraldikai“.

Grupės siela — Andrius Abromavičius — draugų tarpe žinomas „Driežiuko“ vardu pernai „Komjaunimo tiesose“ pristatytas kaip „dantimis griežiantis gitaristas“. Žinoma, tai — pigūs reklaminiai triukai, nes roko renginiams ir koncertams, kurių dabar Respublikoje tiek daug, reikia sužadinti publikos susidomėjimą.

O pradžių pradžia tradicinė: brazdinimas medine gitara tol, kol neįkyrėjo tie patys akordai. Vėliau — elektrinė gitara, pažintis su Tadu, repeticijos Andriaus... būte, po to... garaže, Dano „apsireiškimas“, į pagalbą atskubėjusios Gintaro ir jį pakeitusio Virginijaus „bosas“. Tos pačios amžinos bėdos: aparatūra, kurios nėra, pinigai, kurių nuolat stinga, superbrangiai aparatūrai, garso kolonėlių „dauginimas“, t. y. pjaustymas pusiau ir etc.

„HERALDIKA“ (tradicinis pristatymas):
Andrius ABROMAVIČIUS („Driežiukas“) — gitara;
Danas IVANAUSKAS — mušamieji;
Virginijus PRESKIENIS — („Lolo“) — bosas;
Tadas VOSYLIUS — gitara.

Saulius BARTKAUS nuotrauka

to... garaže, Dano „apsireiškimas“, į pagalbą atskubėjusios Gintaro ir jį pakeitusio Virginijaus „bosas“. Tos pačios amžinos bėdos: aparatūra, kurios nėra, pinigai, kurių nuolat stinga superbrangiai aparatūrai, garso kolonėlių „dauginimas“, t. y. pjaustymas pusiau ir etc.

Atvirai pasakius, žinodamas rūmų direktoriaus nuostatas „tokių atlikėjų“ atžvilgiu, nustebau pamatęs šią kompaniją medvilnės kultūros rūmų rūsyje. Tačiau, manau, kad būtent šių entuziastų toleravimas praplečia direktoriaus autoriteto ribas.

Puikiai žinau dalies Alytaus jaunų žmonių gyvenimo būdą, nuotaikas ir interesus, todėl truputį keistas dar vienos roko grupės (jau yra „Svaras“, „Tiltas“, „Audi“) gimimas mieste. Kam bus skirta jų muzika (juk net tokia garsi roko grupė kaip „Katedra“ į savo jubiliejinį koncertą Vilniuje tesurinko kelias dešimtis gerbėjų)? Žinoma, šiandien šimtai grupių Respublikoje negali pasidžiaugti minimalia žiūrovų, kaip buvo ąštuntajame dešimtmetyje, kai rokas buvo uždraustas („uždraustas valsius saldesnis“). Ir vis dėlto... O gal šiandien roką klausantis jis atlikėjai? Vienareikšmio atsakymo nėra, nors parodoksalu, kai šešiolikmečiai ir aštuoniolikmečiai įninka į skudurus, tėvų mašinas, pigius blizgučius, kai „virkdo“ japoniškus magnetofonus tarp keturių sienų, nesidomėdami, kuo gyvena ir ką kuria jų bendraamžiai.

Negali tokios „garsenės“ Alytaus grupės pasigirti ir glaudžiu bendravimu tarpusavy, ir „kultūros veikėjų“ pagalba, organizuojant koncertus, įrašus, ir...

Grupės „Heraldika“ lyderis Audrius optimistas:

— Norių groti ir turiu vilti. Darysiu kažką, o ne tik sėdėsiu ir tikėsiu...

Ar pasiteisins šių jaunų žmonių, radusių save muzikoje, viltys. Duok, Dievel O kol kas kasdien — repetic ijos po 5—6 valandas, kūrybiniai ieš, kojimai, neįprasta organizacinių pinklių virtuvė...

Grupės siela – Andrius Abromavičius – draugų tarpe žinomas „Driežiuko“ vardu, pernai „Komjaunimo tiesose“ pristatytas kaip „dantimis griežiantis gitaristas“. Žinoma, tai – pigūs reklaminiai triukai, nes roko renginiams ir koncertams, kurių dabar Respublikoje tiek daug, reikia sužadinti publikos susidomėjimą.

O pradžių pradžia tradicinė: brazdinimas medine gitara tol, kol neįkyrėjo tie patys akordai. Vėliau – elektrinė gitara, pažintis su Tadu, repeticijos Andriaus… būte, po to… garaže, Dano „apsireiškimas“, į pagalbą atskubėjusios Gintaro ir jį pakeitusio Virginijaus „bosas“. Tos pačios amžinos bėdos: aparatūra, kurios nėra, pinigai, kurių nuolat stinga, superbrangiai aparatūrai, garso kolonėlių „dauginimas“, t. y. pjaustymas pusiau ir etc.

*Bosine/ritmine gitara skirtingais laikotarpiais grojo:

Virgilijus Prieskienis.

Gintaras Kaminskas;

Darius Babijonas;

Robertas Kondratavičius;

Renginys nemokamas. Laukiami visi, neabejingi muzikai, įkvepiančioms istorijoms ir žmonėms, kurie savo užsispyrimu, kūryba ir noru groti kūrė Alytaus alternatyviąją muzikos sceną!

